

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

Liš slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 272. — Štev. 272.

NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 20, 1936—PETEK, 20. NOVEMBRA 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

ANGLEŠKI VNANJI MINISTER ZAGOVARJA FAŠISTE

**"KAR SE TIČE NEVMEŠAVANJA
SO DRUGE DRŽAVE BOLJ KRIVE
KOT PA NEMČIJA IN ITALIJA"**

Nemško besedilo priznanja Francove vlade je slično italijanskemu. — Evropska politika je postala še bolj zmedena. — Dosedanji laški poslanik pri madridski vladi je bil odpoklican.

RIM, Italija, 19. novembra. — Italijanska vlada je uradno priznala fašistično vlado španskega generala Franca. Takoj nato je storila isto tudi nemška vlada.

Dosedanji italijanski poslanik pri madridski vladi je bil odpoklican in poslan bo novi poslanik, ki bo stopil v diplomatske zveze s Francovo vlado, kjerkoli bo postavila svoj sedež.

Nekaj minut zatem, ko je bilo priznanje uradno naznanjeno, je vnanji minister grof Ciano sprejel admirala Antonio Magaz, ki je bil že od 22. avgusta v Rimu kot zastopnik generala Franca, kateremu pa do sedaj italijanska vlada ni podelila priznanja. Sedaj pa bo zastopnik edine španske vlade, katero priznava italijanska vlada.

Priznanje španske fašistične vlade je bilo označeno s sledečimi besedami:

Z ozirom na to, da je general Francisco Franco zavzel večji del Španske in z ozirom na razvoj položaja, ki z naraščajočo jasnostjo kaže, da v ostalem delu Španske ni mogoče govoriti o kaki odgovorni vladi, je fašistična vlada sklenila, da prizna vlado generala Franca in pošlje svojega zastopnika tej vladi, da stopi z njo v diplomatsko zvezo.

BERLIN, Nemčija, 19. novembra. — Zamotane mreže evropske politike so bile še bolj zmedene, ko je nemška vlada priznala junto generala Francisco Franca za postavno vlado Španske.

Nemčija je odpoklicala svojega poslanika, ki je bil dodeljen španski vladi v Alicante in bo takoj poslala diplomatskega zastopnika v mesto, kjer bo imela Francova vlada svoj sedež.

Nemško uradno poročilo, ki naznanja priznanje fašistične vlade na Španskem, kratko pravi, da se dogodki zadnjih tednov jasno pokazali, da se je general Franco polastil večjega dela Španske in da ostalega dela Španske ne more smatrati sposobnega, da bi predstavljal odgovorno vlado.

Besedilo nemškega priznanja je slično italijanskemu besedilu.

Nemčija bo navzlic priznanju Francove vlade še ostala v nevmeševalnem odboru v Londonu. Nekateri krogi pa so mnenja, da bo Mussolini odkrito podpiral generala Franca ter bo k temu prisiljena tudi Nemčija vsled svojega sporazuma z Italijo.

Grof Ciano je Hitlerju v Berchtesgadenu povedal, da Mussolini ne trpi komunistične vlade na Španskem. V tem stališču Hitler Mussolinija popolnoma podpira in Hitler bo storil na Španskem isto, kar bo napravil Mussolini.

LONDON, Anglija, 19. novembra. — Danes se je vršila silno burna seja angleškega parlamenta. V debato je posegel tudi vnanji minister Anthony Eden ter začel braniti Nemčijo in Italijo pred očitki, da sta prekršili določbe nevmeševalne pogodbe.

— Kolikor pride nevmešavanje v poštev, — je izjavil Eden, — lahko odločno rečem, da zadene razne druge vlade dosti večja krivda kakor pa Italijo in Nemčijo.

Po teh besedah so mu začeli konservativci navdušeno ploskati, dočim so člani delavske stranke žvižgali in kričali: "Sramota!"

Svoj govor je zaključil minister Eden z besedami: — Če sta Nemčija in Italija priznali špansko fašistično vlado, ni še s tem rečeno, da sta prekršili določbe nevmeševalne pogodbe.

Na Madrid je bilo vrženih 50 ton bomb

ROOSEVELT NA VOŽNJI V BUENOS AIRES

Državni tajnik Hull je danes došel v Buenos Aires. — Načrti ameriške delegacije skrbno izdelani.

CHARLESTON, S. C., 19. novembra. — Predsednik F. D. Roosevelt se je v sredo v kral na križarko Indianapolis in se je odpeljal na mirovno misijo v Južno Ameriko. Za to 6000 milj dolgo pot se je odločil, da bo navzroč na panameriški mirovni konferenci, ki se prične 1. decembra.

Ko je stopil na križarko, je bilo kot predsedniku oddanih 21 streljev iz topa, posadka bojne ladje pa je stopila v paradu. Počasi se je pričela križarka pomikati in zopet je bilo oddanih 21 streljev in sicer iz trdnjave Fort Moultrie.

Križarko Indianapolis spremlja križarka Chester. Predsednika, ki je prišel z vlakom iz Washingtona, so sprejeli gubernator Johnson, župan Maybank, general Charles P. Summerall in admiral H. V. Butler.

Ameriška delegacija pod vodstvom državnega tajnika Hulla je izdelala na krovu parnika American Legion natančen načrt za mirovno konferenco. Načrt največ obravnava nevtralnost in kulturno izmenjavo ameriških narodov.

Po tem načrtu bo postavljen trajen posvetovalni odbor vnanjih ministrov 21 ameriških republik. Ta odbor bo imel pravico posluševati se radia, telefona in brzojava, da takoj obvesti vse vlade, ako se je kje pokazala kaka nevarnost za spor. S tem bo odbor vzel v svoje roke najhitrejša obveščevalna sredstva in se bo izognil dolgi diplomatski poti.

ROOSEVELTOVI IZDATKI ZA KAMPANJO

WASHINGTON, D. C., 18. novembra. — Predsednik F. D. Roosevelt je sporočil, da je za svojo predsedniško kampanjo izdal \$670.

V svojem poročilu, ki ga je lastnorčno napisal, navaja, da je demokratskemu odboru v Hyde Park, N. Y., dal \$150. Demokratskem odboru v Dutches je dal \$500, za poštino pa \$20.

Tajnik posebnega senatnega odbora, ki preiskuje izdatke predsedniške kampanje, Robert Jefferys, pravi, da od gubernatorja Landonu še ni prejel poročila o njegovih izdatkih, pravi pa, da je njegove stroške večinoma poravnal narodni republikanski odbor.

SPLOŠNO ŠTETJE BREZPOSELNIH BO OPUŠČENO

Predsednik Roosevelt priporoča registracijo brezposelnih vsak mesec. — Gen. Johnson proti štetju.

WASHINGTON, D. C., 18. novembra. — Predsednik F. D. Roosevelt je svoj prvotni načrt, da bi bilo število brezposelnih dognano s splošnim štetjem, opustil ter je mesto tega predlagal, da se brezposelni vsak mesec prostovoljno registrirajo, da bo na ta način mogoče poznati njihovo število.

Na konferenci časnikarskih poročevalcev je Roosevelt rekel, da bodo dobili pri WPA delo samo oni, ki se bodo prostovoljno registrirali.

Ta načrt je predlagal bivši ravnatelj NRA, general Hugh S. Johnson, ki je odločno nasprotoval štetju, ker bi po njegovem mnenju veljalo do 20 milijonov dolarjev.

Registracijski načrt je v mnogih ozirih podoben načrtu v Angliji. Tam pa morajo delavci še posebej dokazati, da nimajo drugače nikakih dohodkov.

Predsednik Roosevelt se strinja z Johnsonovim načrtom, ker bi bilo štetje od hiše do hiše zelo težavno in drago. Zato bo vsem brezposelnim maročno, da se vsak prvi dan v mesecu zgledajo na določenem mestu in se registrirajo.

NEMČIJA BO ZASE- DLA DANSKC

PARIZ, Francija, 17. nov.— Nemški generalni štab je izdelal popolni načrt, po katerem bo nemška vojska v 48 urah po izbruhu evropske vojne zasedla celo Dansko.

Kot pravi Echo de Paris, je Angliji popolnoma znano, da je Nemčija pripravljena na obrambo Severnega in Baltičkega morja. V zvezi s tem je Nemčija utrdila Kielski kanal, ter je postavila v Cuxhavenu in Brunsbuttelnu močne baterije.

V slučaju vojne bodo položene mine ob vhodu v Severno morje in v Baltik.

Ravno tako trdi Echo de Paris, da je strateški otok Helgoland mnogo bolj utrjen, kot pa je bil tekom svetovne vojne.

Ob izbruhu vojne bodo nemški motorizirani oddelki vdrli v Šlezvik, aeroplani pa bodo iz Berlina poleteli na Kodanj. Danska je zadnje čase zelo vznemirjena zaradi Švedske, ker je postavila močne artilerijske postojanke nasproti Danski, da bi v veliki meri mogle pomagati Nemeem.

SALENGRO JE IZVRŠIL SAMOMOR

Umrtil se je s plinom. — V smrt je šel zaradi napadov v parlamentu, da je v svetovni vojni dezertiral.

LILLE, Francija, 19. nov.— Vnanji minister Roger Salengro je v svojem stanovanju v Lille izvršil samomor s svetilnim plinom, ker ni mogel več prenašati žaljenj in obdolžitvev radikalcev desnice.

Četudi sta ga vojaško častno sodišče in parlament opustila obdolžbe, da je v svetovni vojni dezertiral v Nemčijo, so radikalni desničarji vedno ponavljali to obdolžbo.

V svojem poslovnem pismu na ministrskega predsednika Bluma pravi Salengro, da so radikalni desničarji odgovorni za njegov samomor.

"Junaka sem se boril," pravi Salengro, "sedaj pa grem v smrt. Ako se jim ni posrečilo onečastiti me, zato pa naj se naj nosijo odgovornost za mojo smrt, kajti nisem niti dezertar, niti izdajalec."

Ko je Blum prejel obvestilo o Salengrovi smrti, je jokal ter je takoj odpotoval v Lille.

Salengrov brat Henry, kateremu je Roger tudi pisal poslovnino pismo, se je onesvestil.

Salengrov samomor je bil spočetka odet v tajnost. Najprej je bilo zatrjevano, da je podlegel srčni kapi in je svoje pozneje je bilo priznано, da je izvršil samomor.

Salengrovo truplo so našli na istem kraju v kuhinji, kjer je pred kratkim umrla njegova žena. Salengro je zamašil okna in vrata in nato odprl plinske cevi pri peči. Njegova služkinja je zadisala plin in je svoje-ga gospodarja našla mrtvega.

ROJAKI, NAROČITE!

SLOVENSKO - AMERIKANSKI KOLEDAR za leto 1937 Stane 50c
BLAZNIKOVA PRATIKA za leto 1937. Stane 25c
ŠTIRI KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE za leto 1937. — Stanejo \$1.50

Naročili smo tudi knjige MOHORJEVE DRUŽBE in ko jih doimo, bomo objavili v listu.
KNJIGARNA "Glas Naroda" 216 W. 18th Street New York City

VLADNE ČETE BOMBARDIRAJO PREDMESTJA, KJER SO FAŠISTI

MADRID, Španska, 19. novembra. — Medtem ko je vladna artilerija ves dan obstreljevala Vseučiliško mesto, ki ga drže fašisti, so uporniški aeroplani metali bombe na sredino mesta.

Fašistični aeroplani so letali nad Madridom zelo nizko in so vrgli 12 bomb. Ena bomba je padla blizu poslopnja brzojavne in telefonske družbe in razbila je mnogo šip. Poslopje je bilo že prej petkrat zadeto; ena bomba je padla v sobo, kjer so telefonistinja sedele pri svojih mizah. Nastal je požar, katerega so pogasili s hišnimi gasilskimi pripravami.

Gasilci gase požare, ki so jih povzročile vžigalne bombe, katere mečejo fašistični letalci.

Prebivalci, katerim so bila porušena hiše, hodijo po ulicah in se selijo na druge kraje mesta, noseč s seboj posteljno odejo in obleko.

Zidovje palače vojvode Albe še stoji, toda notranjost je razdejala požar. Palača je bila prištevana med najkrasnejše v Evropi in je kazala vse razkošje starega in najnovejšega časa. Vojvoda Alba je takoj ob pričetku državljanske vojne dal odnesti iz palače vse dragocene slike in druge predmete.

Fašisti niso samo zadovoljni s tem, da zažigajo vojaška poslopja, temveč mečejo vžigalne bombe tudi na stanovanjske hiše. Ponoči, ko po ulicah ne gore svetilke, mečejo bombe v bližino gorečih hiš.

MADRID, Španska, 19. nov.— Vladne čete so pričele z artilerijo obstreljevati severozapadni del mesta v namenu, da preženo fašiste, ki so se močno utrdili v raznih poslopnih Vseučiliškega mesta. V nezavzetih poslopnih pa so se utrdili ruski prostovoljci, ki streljajo s strojnimi puškami na fašiste v drugih poslopnih.

Poveljnik vladnih čet general Jose Miaja je odredil ofenzivo, s katero hoče pognati fašiste iz Vseučiliškega mesta in jih vreči čez reko Manzanares.

General Miaja je postavil v prvo fronto starejše vojake, ki so v štirinajsetni državljanski vojni že iskusi, novince pa je postavil v ozadje v drugo obrambno črto.

Včeraj so vladne čete zajele en tank; letalci pa so dvakrat bombardirali letališče v Avili.

CADIZ, Španska, 19. nov.— Fašistična radio postaja v Cadizu naznanja, da je bilo v 12-dnevnem obleganju Madrida ubitih 9000 vladnih vojakov. — Postaja vsak dan naznanja nove pridobitve fašistične armade ter napoveduje zavzetje Madrida v štirih ali petih dneh.

MADRID, Španska, 19. nov.— Četudi so Madridčani dan in noč v velikem strahu, vendar pri njih ni opaziti nikakega omahovanja in obupavanja.

Nekdaj veselo mesto bo kmalu le še knup razvalin. Poznejše čase bo sicer vsakdo mogel videti razvaline, toda ne bo občutil strahot, katere so morali prenašati prebivalci Madrida in drugih mest. To je treba doživeti.

V celi svetovni vojni ni mogoče najti primere za sedanje stanje španskega glavnega mesta. Vsak trenutek more zadeti prebivalce in otroke, ki se igrajo po ulicah, tragedija. — Bomba se razletel, šipe zažvenketajo in gledalec more še videti, kako je bilo iz hiše vrženo človeško truplo, nato pa se vsuje opeka, kamenje in les. Po razstrelbi pa je mogoče slišati klice in vpitje ranjenecov. — se ponavlja dan za dnem.

Dasi povzročajo šrapneli iz topov veliko škodo, vendar povzročajo največje razdejanje bombe iz aeroplanov. V desetih dneh je padlo na Madrid najmanj 50 ton bomb.

VALENCIA, Španska, 19. novembra. — Na vladni strani se bori proti španskim fašistom cela brigada inozemcev. V brigadi je 450 Francozov, drugi so pa nemški vojni veterani, Italijani in Rusi.

DETEKTIVI IŠČEJO POBE- GLE KAZNJENCE

WASHINGTON, D. C., 19. novembra. — Načelnik zveznega detektivskega urada Edgar Hoover je rekel, da imajo njegovi detektivi navzlic splošnemu nasprotnemu mnenju mnogo več dela, kot pa v času "javnih sovražnikov", kot so bili Dillinger, Mahan in Karpis.

"Na svobodi je še mnogo pobeglih kaznjencev," je rekel Hoover, "ki bi jih ravno tako radi imeli v svojih rokah."

Hoover je rekel, da je na svobodi še vedno okoli 20,000 pobeglih kaznjencev in da se nekateri tudi nahajajo v tujih državah. Med njimi so bančni roparji, tatovi avtomobilov, iztirjevalci, mednarodni vohuni, tihotapci z municijo, odvajalci, bankerotni raketirji, trgovci z dekleti itd.

Na vprašanje, zakaj njegov urad v javnosti ne stopi več tako v ospredje, kot zadnja leta, je Hoover odgovoril, da sta komaj dva odstotka njegovih delov zvezana s senzacionalnimi aretacijami.

"Glas Naroda"

(A Corporation)

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Frank Sakner, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Table with rates for advertising and subscriptions: Za celo leto velja za Ameriko in Kanado \$30.00, Za pol leta \$15.00, Za četrt leta \$8.50.

Subscription Yearly \$30.00

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznanj, da hitreje najdemo naslovnika.

Advertisement or Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-1242

NAZAJ V MESTA

V dobi najhujše depresije je bilo po vseh delih dežele opazovati kaj značilno preseljevanje. Ljudje so se selili iz mesta na deželo. Čimmanj je bilo v mestu delavskih prilik, temveč delavcev je odšlo.

Niso pa bili to tisti, ki so prej prebivali na farmah in je postalo v mestu pretensno. Mnogo je bilo takih, ki so preživeli večino svojega življenja med mestnim zidovjem.

Iz poročila poljedelskega urada v Washingtonu je razvidno, da se je samo leta 1932 povečalo število farmskega prebivalstva za 226,000 oseb. V začetku leta 1936 je prebivalo na farmah 31,809,000 oseb, torej znatno več kot leta 1929 in znatno manj kot pred 25 leti, dasi se je medtem povečalo število ameriškega prebivalstva za celih 40 odstotkov.

Izza leta 1934 se je pa položaj izpremenil. Preseljevanje v mesta postaja z vsakim dnem močnejše. Statistike jasno dokazujejo, da se ljudje raje v mestih bore za obstanek kot da bi več ali manj brezskrbno živeli na farmah.

To seveda ne velja za stare farmerske družine v poljedelskih državah, pač pa za one dele dežele, v katerih je industrija dobro razvita.

Leta 1935 se je preselilo s farm v mesta 368,000 oseb. Letos bo to število najbrž še večje.

V tako imenovanih normalnih letih, od 1925 do 1929, se je preselilo na leto povprečno do 600,000 oseb. Vse kaže, da bo to število kaj kmalu doseženo.

Za industrijalne trge bo to seveda slabo, kajti število nezaposlenih znaša še vedno približno okrog devet milijonov, do čim so farmerji veseli tega pojava, ker se bodo iznebili marsikatero neljube konkurence.

RIM IN BERLIN STA PRIZNALA FRANCA

Najnovjši in najbolj pomemben razvoj v španskih državljanski vojni je, da sta Nemčija in Italija priznali vlado španskega fašističnega generala Franca kot veljavno špansko vlado.

Franco in njegovi pristaši so nastopili proti madridski vladi, ki je bila od naroda postavno izvoljena.

K temu sta jih podžgala Rim in Berlin. Zdaj sta na vrsti Rusija in Francija, da spregovorita odločno besedo.

Francija ima delavsko vlado in Rusija jo ima. Na Nemškem, v Italiji in na Španskem gospodarijo fašisti.

Evropa se bo polagoma razdelila v dva tabora. V prvem bodo fašisti, v drugem delavstvo.

Na kateri strani bo zmaga?

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

Table with exchange rates for Jugoslavija and Italija: Za \$ 2.55 Din. 100, Za \$ 6.50 Din. 100, etc.

NEB EN OENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE OENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedene, bodisi v dinarjih ali lihrah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Table with dollar exchange rates: Za izplačilo \$ 5.- morate poslati \$ 5.75, \$10.- \$10.50, etc.

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO \$1.-

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Iz Jugoslavije.

BOGATA ZALOGA TIHOTAPCA

V Zagrebu je občinski pomožni manipulant Franjo Turk opazil sumljivega moškega s polnim nahrbtnikom, ki je bilo v njem 247 vžgalnikov in 78 svežnjev igranih kart. Tihotapca so aretirali in na policiji se je izkazalo, da gre za Mato Blaževiča iz neke vasi pri Tomislavgradu. Mož je že imel sitnosti s policijo zaradi tihotapstva. Zagovarja se, da mu je dal vžgalnike in karte nekdo drugi, da bi jih prodajal.

S SEKIRO UBIJA PIJANEGA VSILJIVCA

Omer Blaževič iz vasi Gera v prijedorskem srezu je bil zaljubljen v lepo sosedomo hčerko Fetino Kirkič, ki ga pa ni marala. Svoje gorje je zalival z ljuto rakijo in tudi oni dan je bil pojan. Primajal se je k Feridi in ji začel vsiljevati ljubezen. Ko jo je hotel objeti, se mu je dekle izrgalo in pobegnilo iz hiše. Pijani Omer se je zavalil na njeno posteljo in zaspal. Dekle se je končno vrnilo v trdnem prepričanju, da je pijani vsiljivec že odšel. Ko ga je pa zagledala v svoji postelji, je pograbila sekiro in ga udarila trikrat na vso možjo po glavi, da je kmalu izdihnil. Videč, kaj je storila, je odšla na orožniško postajo in priznala svoj zločin.

ZALJUBLJENA BEGUNCA PRIJELI

Poročali smo, da sta pred desetimi dnevi pobegnila iz Karlova 17-letna Pavla Pozdarnac in Pero Radojčić. Končno so ju prijeli in pripeljali nazaj v Karlovac. Pavlin oče pravi, da je vzela hči svoj denar, ko je pobegnila z doma. Baje sta hotela skočiti v Ogulinu v prepad. Zdaj se bo pa končala njuna pustolovščina pred oltarjem, ker je oče hčerki vse odpustil. Prvotno se je govorilo, da je hči očetu ukradla 12 tisoč Din, zdaj pa pravi oče, da ji je bil ta denar namenjen za doto.

SAM ZAHTEVA, NAJ GA OBESIJO

Pred okrožnim sodiščem v Petrinji je bil obsojen Gjuro Meničanin na dosmrtno ječo, ker je po povratku iz ječe zabodel svojo ženo. Z levico jo je objel, da bi jo poljubil, z desnico pa ji je zasadel velik nož v hrbet, da je kmalu po prevozu v bolnico izdihnila. Ko ga je predsednik senata po razglasitvi sodbe vprašal, če je zadovoljen z njo, je odgovoril, da ni in da zahteva naj ga obesijo, češ, če so otroci izgubili mater, naj pa še očeta.

Naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik i Združenih državah

505 ŽIVIH ZAJCEV SO UJELI

V bližini Čakovca so pridili nedavno zanimiv lov na divje zajce, ki so jih lovili v mreže. Ujeli so jih 505 in posljaljo jih v Švico. Prodali so jih 100 do 120 Din par. Lov je privabil tudi mnogo radovednežev.

10 LET PRAVIL. DA SE BO OBESIL

V Valjevu se je obesil kmet Marko Pavičević, star 65 let. V smrt je šel zaradi težkih gmotnih razmer. V zadnjih 10 letih je večkrat pravil sosedom, da se bo obesil.

PRETEPLA MOŽA TAKO, DA JE UMRL

V Stari Kaniži je umrl Kuzman Mendebaba, glavni knjigovodja agrarne zajednice, star 63 let. Pred 12 leti se je oženil z neko Madžarko, ki ga je pa pretepala, ker je popival. Nedavno se je tako napil, da so ga morali pripeljati domov. Doma ga je žena tako neusmiljeno pretepala, da je drugi dan umrl. Bojevita žena se bo morala zagovarjati pred sodiščem.

BERAČICI SE OBETA 20,000,000

Po Karlovcu se je razširila vest, da bo Marija Mikulecky pododavala 20 milijonov. Siromašna beračica je doma iz Velikih Zdencev pri Bjelovaru, prebiva pa v Karlovcu. Njen mož je bil v Ameriki, od koder ji ni dolgo nič pisal, ne pošiljal denarja. Nekoč je pa pisal svojemu prijatelju, da je zelo bogat. Zdaj je Marija zvedela, da ji je mož v Ameriki umrl in zapustil 20 milijonov Din. Takoj se je obrnila na tri odvetnike, da bi ji izposlovali milijonsko dedščino. Razen nje, njen mož ni imel bližnjih sorodnikov. Izseljeniški komisariat v Zagrebu pa ni maral, da bi bil ta denar namenjen za doto.

E PILOG POMLADI TVENE OPERACIJE

Ki jo je v Novem Sadu lani izvršil kirurg dr. Slavko Uzolac, se bo že vršil pred novosadskim okrožnim sodiščem. Na tožbo matere mladoletnega delavca Mariča, kateremu je kirurg dr. Uzolac z operacijo odvzel spolno žlezo, da bi pomladil nekega neznanega starca iz Beograda, je sodišče uvedlo razpravo proti dr. Uzolacu in proti dr. Petru Koléšnikovu iz Beograda, ki je pomagal pri operaciji. Ko sta oba zdravnika dobila obtožnico, dr. Uzolac na njo ni reagiral, dr.

Zanesljiv proti-dražitelj, ki pomiri in odpravi bolečine in izpahneni. PAIN-EXPELLER znak ml. Sidro v vsch. lekarh.

MED DOSMRITNO JEČO IN SVOBODO

Pred zaječarskim okrožnim sodiščem že dolga leta ni bilo tako zamotane in zanimive razprave, kakor je bila zdaj že drugi proti vaškemu pravoslavnu duhovniku Stevanu Miljailoviču iz vasi Bogotine ki je bil obtožen, da je najel zločince, ki so umorili njegovega očeta, starega premožnega posestnika Stojana. Po prvi razpravi v začetku lanskega leta je bil pop Stevan obsojen na dosmrtno ječo. Proti sodbi se je njegov zagovornik pritožil in kasalsko sodišče v Beogradu je odredilo novo razpravo. Zdaj je ta razprava zaključena z oprostilo razsodbo. Pop Stevan je bil oprostčen zaradi pomanjkanja dokazov. O zagotnem zločinu bodo morda še enkrat razpravljali, ker se je državni tožilec pritožil. Mnogostevalni poslušalci dolgotrajne razprave so bili z razsodbo zadovoljni in klicali so: Živelo sodišče! Živela pravica! Oproščene duhovnika so takoj po razglasitvi sodbe izpustili iz zaporov.

LJUBAVNA TRAGEDIJA V GOZDU

V vasi Donje Bazije blizu Virovitice je živel 31-letni kmet Mato Tomljanović že 11 let s priležnico Baro Gadjšek. Te dni se je vračal Mato iz Baranja, kjer je iskal dela. Ne pričakovano je prišel domov in potrkal na okno svoje priležnice. Odgovoril mu je kmet Mita Radulović, češ, da je njegova priležnica v sobi, toda nje ga ne potrebuje več. Mato je potrpežljivo čakal do jutra, potem je pa odšel k župniku in ga prosil, naj prepriča, da bi se njegova priležnica preselila

k Raduloviću. Župnik ju je pobotal in ko se je Mato zopet sestal z Baro, ga je le-ta pregovorila, da sta odšla v soselno vas. Seveda pa Mato ni slutil, da je zasnovala njegova priležnica peklenski načrt. Namenjena sta bila k prijatelju Rončeviću, ki ga pa ni bilo doma in tako sta se vračala skozi gozd. Naenkrat pa je skočil izza drvosa Radulović in zamahnil z nožem po Tomljanovičevi glavi a priležnica je začela tudi udrihati po svojem starem priležniku. Napadenemu možu se je pa posrečilo iztrgati napadalec nož, s katerim je zaklal svojo priležnico a napadalec jo je popihal.

UMORJENA IN VRŽENA V JAMO

Iz Trebinja je izginila brez sledu lepa mladenka Radojka Tešanović, ki je imela ljubavno razmerje s finančnim podpredsednikom Luko Spasojevičem. Dekle je zanosilo in ko je izgubila, je padel sum na Spasojeviča. Fant je moral v preiskovalni zapor, pa so ga kmalu izpustili, ker ni bilo dokazov proti njemu. Potem je bil premeščen v Gacko. Ta čas se je pa preiskava nadaljevala. Nedavno so našli Tešanovičev mrtvo v 40 m globoki jami. Truplo je že razpadalo, vendar so se še poznali na njem sledovi noža. Spasojeviča so takoj zopet aretirali, ker je osumljen umora.

NAPAD NA BRATA NADŠKOFA - KOADJUTORJA

V Krašiču v Zumberškem okraju je postal posestnik Mato Stepinec, brat zagrebskega nadškofa-koadjutorja, žrtev zavratnega napada. Ko se je Stepinec ponovi vračal domov, so ga trije neznanci napadli z gorjaci. Ko so ga pobili na tla, so zbežali. Ranjenca so odpravili na zagrebsko kliniko. Mato Stepinec je bil v Krašiču pri nedavnih občinskih volitvah izvoljen za župana na listi bivše HSS. Motivi zavratnega napada še niso znani.

DELO DOBI

12 ljudi za delati kemična drva. Plača je \$1.50 od corda. Dobor les. Blizu do dela. JOE SLUGA, e. of Hymann Co., Box 114, Port Alleghany, Pa. (2x)

Peter Zgaga

Tako sta se pogovarjala: — Mislim, da je fant ko obloče prvič hlače, tako srečen, kakor dekle, ki prejme prvo ljubavno pismo. — Dvomim. Na vsak način nisem nikdar videla, da bi fant svoje prve hlače pokrili z vročimi poljubi.

Po mestih so imeli več-ih navado, da so družinski zdravnikom plačevali stalno plačo, za kar so ti v določenih preslečkih prihajali pogledat, kako je kaj z zdravjem. — Starega doktorja je sprejela pri nekem takšnem obisku lišna gospodinja s posebno željo: — Veste, gospod doktor, — je dejala. — nam ne manjka nič, kar se tiče zdravlja. Toda ali bi hoteli pogledati, kako je z našo služkinjo. Leži namreč v postelji in vsa dela moram opravljati sama.

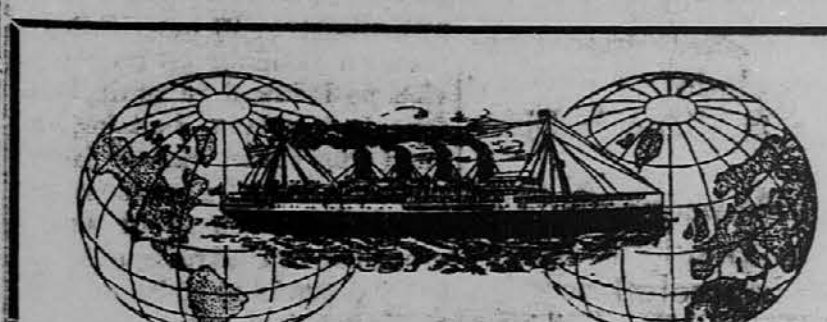
Ko je stari gospod z veliko težavo premagal tri nadstropja ni našel ničesar, kar bi zahtevalo njegove pomoči. Služkinja Ana je namreč sedela v postelji in se mu smejala z belimi zobmi. — Ti presneto dekle, — se je razhudil zdravnik, — kaj pa uganjaš? Tri nadstropja sem moral preplezati, pa ti ne manjka nič! — Da, gospod doktor, — je dejala Ana. — ne manjka mi nič in žal mi je, da ste morali tako visoko. Pa saj tudi nisem zahtevala zdravnika! Stvar je namreč taka: kadar ne dobim od gospodinje svojega denarja, se vlečem vedno v posteljo.

— Tako, tako, — se je prijel stari gospod zamišljeno za belo brado. — In to pomaga? Se pravi: denar potem dobiš? — Da, gospod doktor. To pomaga vedno. — Tako! — In stari gospod jo je po hitri odločitvi spodbujajoče potrpejal: — Potem je vse v redu. Potem mi napravimo malo prostora, da bom legel poleg tebe, — jaz namreč tudi še nisem dobil denarja od nje.

Osemdeset let starega možaka so vprašali: — Kako očka, da ste še vedno tako zdravi in krepki in da niste bili še nikdar bolni? — Možak ga je izpil kozarček, našgal pipo, se odkašljal in parkrat pljunil rekoč: — Ja veste, to je pa zato, ker sem bil rojen v tistih časih, ko dolhtarji se niso poznali bacilov in vitaminov. — Ako vprašaš moderno žensko, kako je bilo na poročnem potovanju, bo prostodušno odgovorila: — Oh, kot ponavadi.

Ženska moda, ženska moda! Oglaši se, modrijan, in povej nam, kam gre njena pot. — Posebno ženske, plesne obleke! — Pravijo, da bodo še krajše, še bolj izrezane. — Če se bo moda še vnaprej tako strahovito krčila, bomo doživeli čas, ko ne bo imela ženska na plesu zadaj ničesar, spredaj pa samo plesalen.

Predno je na javnem zborovanju začel kandidat govoriti, mu je zašepetal prijatelj: — Le korajžbo! Nikar se ne boj! Kar je poštenih ljudi v tej dvorani, so vsi na tvoji strani. — Kandidat je pa ves preplašen zašepetal: — Toda jaz bi rad imel večino ...

Važno za potovanje.

Kdor se namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vred naše dolgotrajne skušnje vam zamožemo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zapu obrnite na nas za vsa pojasnila. — Mi preskrbimo vse, badisi prošnje za povratna dovoljenja, pojni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško. — Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec. — Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljamo vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau) 216 West 18th Street New York, N. Y.

Advertisement for Williams FURNITURE Store. SVOJI K SVOJIM! Williams FURNITURE Store 254 First Avenue, cor. 15th St., New York City (SLOVENSKO PODJETJE) VSE ZA VAŠ DOM EVERYTHING FOR YOUR HOME POHISTVA, POSTELJNINE, PEČI, ZAVES IN PREPROG. Vaš dom je glavna stvar. SEDAJ JE NAJBOLJŠI ČAS ZA NAKUP PO ZNIŽANIH CENAH. — PREPRIČAJTE SE CASH or CREDIT ZA GOTOV DENAR ALI NA OBROKE. Trgovina je odprta vsak dan do 9. ure večer. Ob sobotah do 10. večer.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KADIVOJ PETERLIN-PETRUŠKA:

TOSJA

Iz spominov na Rusijo.

Caricinu se bliža pomlad. Volgo je sicev še pokriva debel led, toda sem od Astrahana že pihlja topel veter, sneg gine s steh in po ulicah se vale potoki umazane snežnice na veliko veselje otrok, ki kričaje grade nasipe in postavljajo mlinska kolesa kar sredi ceste. Noči so še hladne, toda jutranje solnce ima že svojo moč in popoldne šteta po parkih nad reko polovica mesta, trga evetice in opazuje priprave v pristanišču. Še dan ali dva, narasla reka raztrga ledene okove in kmalu se pokažejo na nji pomniti potniški parniki, ki stoje na oni strani v Zatonu in iz katerih se že vali gošč črn dim proti zlatemu večernemu nebu.

Tudi Tosja ne strpi dolgo doma; v četrti razred gimnazije hodijo, mnogo se je treba učiti, pa bo že po večerji malo dalje posedela, zdaj pa brž na prosto k sošolkam, ki jo že čakajo pred hišnimi vrati. Vse so starejše, vendar ji dajejo prednost: je že nekaj takega v nji, da jo morajo imeti vse radi.

in bolj blede, od Volge potegnene mrzla sapa, da se dekleta stresejo.

„Predolgo smo se zasedele,“ meni Varja. „Nuša, pojďamo domov! — Tosja, ali še ne greš?“

„Poslušajte,“ pravi Tosja.

Iz daljave od jugovzhoda je prihajalo zamolklo bobnenje topov; tam se biče boji med boljševiski in belogardejci.

„Prav na našem butoru se tepo. Uboga teta, ubogi otroci!“ vzdihne Tosja.

Deklice spremijo Tosjo do vrat, si voščijo lahko noč in se razidejo.

Po večerji leže Tosja nenavadno zgodaj spat. Navadno je v postelji še čitala. Ta večer pa niti luči ne prižge. Bobnenje topov tam doli ji še vedno šumi po ušesih. V duhu gleda porušene hiše in pobite razmesarjene sosedove otroke. S katerimi se je tolikrat igrala šolo in druge igre ter jim v samotnem kotičku vrta pripovedovala čudovite pravljice, ki si jih je povečini izmišljevala sama. Ah, kako težko ji je bilo pri sreči, ko je morala zapustiti one kraje in oditi v mesto v gimnazijo. Prejšnja leta je bila vsaj čez poletje pri teti na butoru, zdaj pa besni tam vojna in najbrž ne bo videla več tete, ne sosedovih otrok in ne vrta, ne borovega gozdiča, ne neskončne domače stepe. Na robu stepne ravnine je stala visoka gomila iz pravadnih časov. Tja je hodila past očmi nad prekrasnim razgledom na brezmejno poljane in na „mamico“ valje, tam je sanjala najlepše sanje o bodočnosti, sanje pisateljice začetnice.

„Tosja, kam gremo?“

„Veste kaj? Pojdimo v park za cerkvijo. Tam greje solnce najtopleje in lani sem ob tem času dobila pod mejo prve vijolice.“

Vijolice ne dobe, pač pa na pulju precej stepnih zvončkov „brandušev“, sedejo v zatišju na od solca obevavano klop in jedo sladko čebulnice brandušev. Dva gimnazijca jim hočeta malo pomagati, pa se morata kmalu pod ploho jedkih dekliških opazk osramočena oddaljiti.

Solnce se nagiba k zatonu in zlati križe in kupole cerkva. Tosja se zagleda v žareče nebo in se globoko zamisli.

„Tosja, kaj premišljuješ?“ jo vpraša Varja.

„Mislim, kako bi bilo lepo potovati s solncem daleč, daleč tja doli, kjer vlada večna pomlad: na južni breg Krime, v Carigradu, v Palestino, v Egipt.“

„Ravno nam nasproti stane je moški, ki je vse to prepotoval,“ de na to Tosja, hči učitelja godbe, Poljaka Mizerskega. „Z očetom sta znana, pa mu je pripovedoval.“

„Že vem, to je tisti v črnem, ki vedno pred vrati stoji,“ pristavi Varja. „Stoji in stoji, pa kar na vaša okna gleda; menda si mu Tosja, všeč.“

„Kaj bi z njim,“ se zasmeje Nuša. „ko je pa že tako star.“

„Pa pesnik je,“ doda Zosja.

Solnce je na griči, zarja bolj

rekoč čez ulico. Vsako popoldne sem sedel s svojim gospodarjem pred hišo in pil čaj. Skozi odprto dvorišče se je videlo na cesto, kjer je nasproti v pritličju enonadstropne zidane hiše stanovala rodbina kazaka Poljanskoga. Radi štirih šoloobveznih otrok, sina in treh prav ljubkih hčerk, se je pred leti preselil s butora v mesto in živel z ženo samo zarje. Ob lepim in toplih večerih so hodili sedet pred vrata na ulico in tedaj sem opazoval igranje otrok in njih veselo čebljanje.

Tosja je bila njihova vodnica. Dekleta iz vse ulice so se zbirale pred stanovanjem Poljanskih in se skupaj učile ali zabavale. Med njimi je vlada la sloga in neko, rekli bi, neobičajno prijateljstvo. Druga drugi so pomagale pri nalogah in si sestrsko delile, kar je katera dobila dobrega od doma. Če je pa kdo objestnih fantov katero razžalil, so družno planile nanj kakor ose in gorje, če jim ni ubežal. Včasih so v mraku, ko ni bilo mogoče več čitati, tudi kakšno zapele. In spet je bila Tosja, ki je z mehkimi in toplimi altom očarala vse poslušalce.

Nekega večera se je Tosja lovila s sošolkami po ulici bosca, stopila je na nekaj ostregega in se urezala, da ji je kri kar curjala iz rane. Dekleta so bile vse iz sebe, le vrtilo se se okrog Tosje in tarnale. Skočil sem v sobo po jod in obvezoval, očistil rano, jo namazal z jodom, položil nanjo vato in jo obvezal. Deklica se mi je smilila in zato sem drugi večer stopil k nji čez cesto ter jo vprašal, če jo boli.

„Čisto nič,“ mi je smehljaje se odvrnila. Sezula je čevljiček in slekla nogavico. „Le poglejte,“ je dodala. „saj se že skoraj nič ne pozna.“

Prijel sem jo za nogo in pogledal: rana je bila zaceljena, le tanka rdeča črta je bila še vidna na beli, krasno oblikovani nožici.

Dobro se mi je zdelo, da je bila napram meni tako zaupljiva. Sicer ji pa nisem prišel zveje nikoli več tako blizu, kakor ta večer. Pač, enkrat se in tedaj ... Pa o tem kasneje.

Ob Volgi je zavladala najbujnejša pomlad in zmešala glave mladim in starim. Tudi moj gospodar se je naveličal dosedanje družice in začel brenčati za mlajšimi. Radi večnega prepira v hiši sem se preselil čez cesto k početljivi glasbe Poljaku Mizerskemu, s katerim sem se bil pred kratkim seznanil v gostilni, pa mi ni bilo žal. Njegova hčerka Zosja je bila Tosjina sošolka in njena najboljša prijateljica, pa ji je morala ob prostem času igrati na glasovirju Chopinove in druge lažje skladbe. Tosja je bila v resnici pesniška duša, ko je vsa zamaknjena poslušala sicer ne bogve kako dovršeno izvajane melodije.

Toda idila ni trajala dolgo. Razne nalezljive bolezni so tisto leto obiskale naše mesto. Iz ujetniških taborišč se je prikradel pegasti legar, iz zapadne Evrope so nam poslali „spanško“, iz Azije pa je prišla po Volgi sem gori kuga. Ljudje so mrli trumoma ko muhe jeseni, da so jih morali pokopavati v skupne grobove, pa še tako si videl na pokopališču kar cele skladovnice krst. Najhujše seveda so se razpasle v mokri jeseni, posebno influenca.

O, postati hoče velika pisateljica! Ze zdaj poslušajo otroci in prijateljice z veseljem njegove pravljice in pripovedke. Doseči hoče slavo Čarske in Krizanovske; saj čuti dovolj moči v sebi in oni dve ste tudi z malim začeli. Pod vzglavjem ima že celo knjižico lepo napisanih povestic, v glavi jih je pa cel roj. Par njenih stvari je že napisanih v „Detskem miru“ pa jih bo še več. O, ni taka, obstala na pol poti.

„Kaj ti je Tosja, da si tako nemirna? Ali si bolna?“ jo vpraša mati.

„Nič mi ni. Prezgodaj sem legla, pa ne morem zaspati.“

Obrne se k steni in premišljuje dalje, dokler je ne premaga vse zdravilni spanec. In Tosja zasanja čudovite sanje o sreči.

S Tosjo sem se seznanil tako

rekoč čez ulico. Vsako popoldne sem sedel s svojim gospodarjem pred hišo in pil čaj. Skozi odprto dvorišče se je videlo na cesto, kjer je nasproti v pritličju enonadstropne zidane hiše stanovala rodbina kazaka Poljanskoga. Radi štirih šoloobveznih otrok, sina in treh prav ljubkih hčerk, se je pred leti preselil s butora v mesto in živel z ženo samo zarje. Ob lepim in toplih večerih so hodili sedet pred vrata na ulico in tedaj sem opazoval igranje otrok in njih veselo čebljanje.

Tosja je bila njihova vodnica. Dekleta iz vse ulice so se zbirale pred stanovanjem Poljanskih in se skupaj učile ali zabavale. Med njimi je vlada la sloga in neko, rekli bi, neobičajno prijateljstvo. Druga drugi so pomagale pri nalogah in si sestrsko delile, kar je katera dobila dobrega od doma. Če je pa kdo objestnih fantov katero razžalil, so družno planile nanj kakor ose in gorje, če jim ni ubežal. Včasih so v mraku, ko ni bilo mogoče več čitati, tudi kakšno zapele. In spet je bila Tosja, ki je z mehkimi in toplimi altom očarala vse poslušalce.

Nekega večera se je Tosja lovila s sošolkami po ulici bosca, stopila je na nekaj ostregega in se urezala, da ji je kri kar curjala iz rane. Dekleta so bile vse iz sebe, le vrtilo se se okrog Tosje in tarnale. Skočil sem v sobo po jod in obvezoval, očistil rano, jo namazal z jodom, položil nanjo vato in jo obvezal. Deklica se mi je smilila in zato sem drugi večer stopil k nji čez cesto ter jo vprašal, če jo boli.

„Čisto nič,“ mi je smehljaje se odvrnila. Sezula je čevljiček in slekla nogavico. „Le poglejte,“ je dodala. „saj se že skoraj nič ne pozna.“

Prijel sem jo za nogo in pogledal: rana je bila zaceljena, le tanka rdeča črta je bila še vidna na beli, krasno oblikovani nožici.

Dobro se mi je zdelo, da je bila napram meni tako zaupljiva. Sicer ji pa nisem prišel zveje nikoli več tako blizu, kakor ta večer. Pač, enkrat se in tedaj ... Pa o tem kasneje.

Ob Volgi je zavladala najbujnejša pomlad in zmešala glave mladim in starim. Tudi moj gospodar se je naveličal dosedanje družice in začel brenčati za mlajšimi. Radi večnega prepira v hiši sem se preselil čez cesto k početljivi glasbe Poljaku Mizerskemu, s katerim sem se bil pred kratkim seznanil v gostilni, pa mi ni bilo žal. Njegova hčerka Zosja je bila Tosjina sošolka in njena najboljša prijateljica, pa ji je morala ob prostem času igrati na glasovirju Chopinove in druge lažje skladbe. Tosja je bila v resnici pesniška duša, ko je vsa zamaknjena poslušala sicer ne bogve kako dovršeno izvajane melodije.

Toda idila ni trajala dolgo. Razne nalezljive bolezni so tisto leto obiskale naše mesto. Iz ujetniških taborišč se je prikradel pegasti legar, iz zapadne Evrope so nam poslali „spanško“, iz Azije pa je prišla po Volgi sem gori kuga. Ljudje so mrli trumoma ko muhe jeseni, da so jih morali pokopavati v skupne grobove, pa še tako si videl na pokopališču kar cele skladovnice krst. Najhujše seveda so se razpasle v mokri jeseni, posebno influenca.

NAJDBA NAJSTAREJŠEGA ROKOPISA SVETEGA PISMA.

S tem naslovom poroča "Observatore Romano" z dne 20. avgusta t. l.:

"V macedonski knjižnici 'John Ryland' so našli rokopis svetega pisma, ki menijo o njem, da je bil napisan v 2. stoletju pred Kristusom in je torej 300 let starejši ko oni rokopis svetega pisma, ki so doslej mislili o njem, da je najstarejši. Rokopis vsebuje štiri papirnat zvitke — odlomke. C. H. Roberts, gojence kolegija sv. Janca v Oxfordu, je v svoji knjigi z naslovom "Dvoje svetopisemskih papirusov" napisal te zanimive besede. Pravi: "Ti odlomki so jako zanimivi, saj nas usposabljaajo, da moremo zanesljivo zasledovati, kakšno je bilo svetopisemsko besedilo, ki so ga uporabljali v Egiptu 100 let pred prvim, v Aleksandriji narejenem prevodu." Kako so našli ta najstarejši rokopis, poroča C. H. Roberts takole: "V svežnju papirusov, ki jih je bil dr. Rendel Harris, l. 1917 pridobil knjižnici, je bil tudi neki fateral, ki je vseboval dva kosa zlepljenega papirja, kakršnega so uporabljali za zavijanje mumij in svetih krokolov. Na fateralu ni bilo nobenih podatkov o izvoru, niti ni bilo kakih opazk o osebi, ki je te papiruse dobila. Papirus so za zavijanje mumij razrezali na proge, ki so jih po troje in četvero zleplili skupaj in so tako dobili trdo lepenko, ki so jo prebarvali in poslikali. V treh stoletjih pred Kristusom so na dobelo uporabljali tako lepenko za zavijanje in okrašenje mumij. Ko so po jedine plasti — tukaj jih je bilo šest — dali narazen, so našli ostanku papirnatih zvitkov, ki so bili razdeljeni na šest vrst. Vsebujejo knjigo Denteronimium (Peta Mojzesova knjiga) in šest odlomkov prve knjige Ilijade in še vrsto drugih spisov."

L. Ganghofer: Grad Hubertus

:: Roman ::

Brata sta osuplo zazijala. Gundi Kleesberg je sedela kakor na žerjavici. Vili se je ovedel prvi; stvar ga je začela zabavati. "Glej no, malo pridigarico! Zares, pri tebi, miška, je še gimnazijski profesor v izgubo."

Robert se je za hip zaprl oči, kakor bi se hotel ubraniti zehanja. "Menda si brala danes preveč Schillerja? Kaj? No, potolaži se, šaljiava mala! Boš že še prišla v pametna leta, ko ti ne bo treba na drobno razkladati, da nam pri takšnih — ti praviš damah, kajne? — pri takšnih damah splošna izkušnja popolnoma nadomešča posebno gotovost. Le pomiri torej svoje razgreto navdušenost! Da bi se utegnulo katero naših dobrih imen pri tej stvari osramotiti, se ti ni treba bati. Plemič čiste krvi ve, kje je nasproti takšnim damam dopustna meja. Zaljublja se vanje, če anese ravno prilika, a se z njimi ne ženi."

Kiti je pobledela. "Upam, Robert, da ti tega ni narekovalo tvoje lastno prepričanje. Kaj, ki kar si povedal, je podlo!"

"Toda miška?" je zajecjal Vili in oči so mu v neprijetni zaskrbljenosti obstale na bratu.

Robert je odložil pribor na mizo, da je zavzelo. S pravcati olimpijskim pogledom svojih mrzlih oči je motril sestro. "Zdi se mi, da ne dojemaš popolnoma, kaj govoriš." Obrnil se je proti Kleesbergovi. "Mislim, da bi morali govorne vaje naše male nekoliko ostreje nadzirati."

Tetaj je posla tudi teti Gundi trdo preizkušena potrpečljivost. Počasi je nagula glavo vznak — znamenje, da je ogorčena do dna: "Prvič nisem guvernanta, s katero me blagovolite zametjavati. Drugič — četudi Kitinih nepremišljenih besed ne morem prav pojmiti, razumem vendar, da se ji opravičeno graja pogovor, ki ni primeren za nežna ušesa. Najmanj za njo mlajše sestre."

Robert si je potegnil s servieto čez brke, vstal, pogledal z nedostopne višine doli na Kleesbergovo in si prižgal na svetilki cigareto. "No, dosti zabave!" Odšel je v biljarnico.

Vili si je uprl pesti v boke in se namrdnil: "Toda čujta, to je pa že več ko neprijetno!"

Gundi Kleesberg ga je ostro pogledala. Kiti je s solzami v očeh molče obsedela.

Ko je serviral Fric posladek, je vstal tudi Vili. "Sprehodim se malo."

V obednici je bilo zdaj tiho. Teta Gundi je zbežala s svojo knjigo v pomol k oknu. Kiti se je samotno opirala s komolci ob mizo, dočim so se v sosedni sobi zadevale med seboj biljardne krogelje.

Ko se je končno pojavil Tasilo, mu je zletela Kiti nasproti in se ga s strastno nežnostjo oklenila okoli vratu. "Le pridi," je jecljala. "delala ti bom družbo." Potegnila ga je k mizi in pritisnila na zvonec. Že je hotel Tasilo

sesti na svoj prostor, ko mu je udaril na ulno ropot biljardnih krogel. Za hip je okleval, potem se je nasmehnil proti sosedni sobi; ni opazil, da se je Kiti zganila, kakor bi ga hotela zadržati.

Robert je ravno mazal palice, ko je stopil Tasilo v sobo.

"Oprosti, doslej nisem utegnil, da bi te pozdravil. Kako ti gre?"

"Hvala, dobro!" Robert je odložil kreda in si opihal prste. "Im tebi?"

"Zadovoljen sem."

"Prav! To mi ugaja!" Robert je razgledoval položaj krogel; nastavljal je palice in meril dolgo. Bil je težaven sunek.

Tasilo se je yrnil v obednico in Fric mu je prinesel večerjo. Stregla mu je Kiti kakor mamica svojemu miljencu, ki po dolgi ločitvi je prvokrat pri domači mizi.

14. POGlavJE

Pozno zvečer je prišel France iz lovske kočje doli v vas. Na rokah je nosil psa, da bi ga odčel živinozdravniku, Jelenku se je zdravje sušljivo poslabšalo. Ko je šel France mimo hiše mojstra Zaumerja, je čul v vrtu pritajeno hihetanje; uzel je gosposko Liziko in ob njej mladega moškega, ki se je bil prikrič za temen grm, kakor bi ne maral, da ga spoznajo. Lovcu je bilo, kakor bi se zalesketali gumbi uniforme. "Poglej, zdaj si je ujela spet nekega dopustarja!"

Domov bi lahko krenil po bližnji. Hrepeneče upanje pa ga je napotilo na dolg ovinek. Toda ko je šel mimo Brucknerja, je videl, da je dvorišče prazno in vsa spodnja okna temna; samo skozi okno podstrešne izbe je padal v poč snop luči in včasih je zdrknula mimo razsvetljenih šip vitka senca, kakor bi hodil nekdo neutrudno po izbi gori in doli. France je vzdihnil in stopal dalje.

Doma je moral pred vrati nekoliko počakati. Mati je že spala. Ko je potikal, je prestrašeno prišla in odprla — od smrti svojega moža se je vedno ustrašila, če je kdo ob nenavadni uri potikal na vrata.

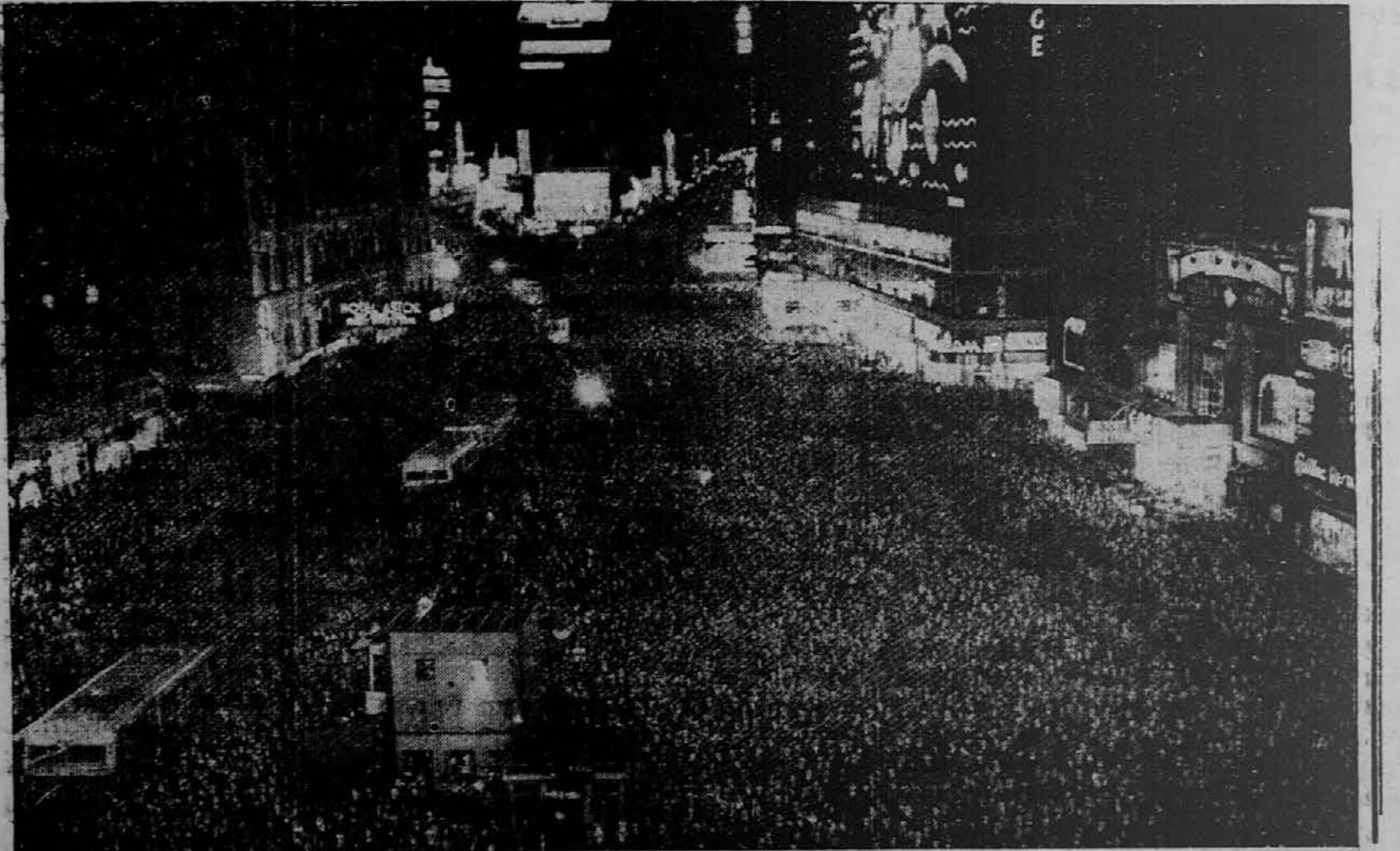
"France? Ti? Jezus Marija, kaj se je zgodelo?"

"Nič! Čisto nič! Dober večer, mati!" France ji je pokazal bolnega Jelenka, zaradi katerega je moral tako pozno domov, a Horneggerice to ni pomirilo. Njene ostre oči so v svoji skrbni opazile strogo resno fantovega obraza. Toda France je našel sto pomirljivih izgovorov. Končno je pobegnil v svojo izbico in odšel drugo jutro še pred svitom zloma, nesoč psa v naročju. Zbudil je sosedo, dal zapreči in se sam odpeljal na postajo, kjer je stanoval živinozdravnik. Težkega srea se je ločil France od psa, ki je začel žalostno eviliti. ko so ga zaprl v 'bolnišnico' in je videl odhajati loveca.

DALJE PRIDE

"GLAS NARODA"
posiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošljamo.

PO PREDSEDNIŠKIH VOLITVAH V NEW YORKU

Pogled na Times Square v osrčju New Yorka, kjer je nad milijon ljudi čakalo poročila, če bo znagal Franklin D. Roosevelt ali governor Kansasa Alfred M. Landon.

Hitite z božičnimi darili.

Ker nastajajo zaradi nestalnosti na denarnem trgu včasih precejšnje zamude pri dostavljanju denarnih pošiljatev, opozarjamo rojake, naj že sedaj odpošljejo svojcem v domovino denarna darila, namenjena za Božič.

Ce pošljete sedaj, vam lahko jamčimo, da bodo pošiljatev bravočasno dospele.

SLOVENIC PUBLISHING CO. (Travel Bureau)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

(Konec prihodnjic.)

Potnavzgor

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Džorž jo pogleda.
 "Kakor hitro bom mogel, ne da bi vaju spravil v bedo, to ti obljubim. Za to je treba šest do sedem tisoč mark. In toliko moram najprej imeti. Toda ali pa tudi misliš na to, da pomeni to za naju dolgo ločitve? S seboj te ne morem vzeti. Morala boš ostati pri materi. Ali pa boš hotela?"
 Gita prebledi in Džorž vidi, kako se trese. Nato pa ga resnih in jasnih oči pogleda.

"To velja za tvojo srečo, Džorž. Prenesla bom in ti moraš tudi."
 Džorž jo tesno pritiska k sebi.
 "Da, Gita, tudi jaz — toda bojim se ločitve. Mislim, da te ne morem več pogrešiti."
 Gita potegne njegovo glavo in pritiska svoje lice na njegovo.

"Na to sedaj ne bova mislila. Še prezgodaj bo samo prišlo. In če se morava nekaj časa ločiti, potem pa bova hrabra, moj dragi, ker mora tako biti, ker se moraš popolnoma posvetiti svojemu učenju. Tem lepše pa bo, kadar se zopet vrneš."

"Občudovanja vredna žena si, Gita! Vsaka druga bi stokala in tarnala in bi se obešala na moža, da bi ga zadržala. Ti pa tega ne delaš, četudi me imaš iskreno rada."

"Ravno zato, ker te neizmerno ljubim, moj Džorž. Prava ljubezen zna tudi prinesti žrtve."

Iskreno se gledata. Tedaj pa vstopi mati. Prinese skledo juhe in jo postavi na mizo.

Džorž jo tiho prime zadej, da ji skoro skleda pade iz rok. Mati se prestrašena ozre.

"Kako si me prestrašil, Džorž! Kaj pa je?"
 "Nekaj prav lepega, mati. Pomisli, moja slika je prodana!"

Mati sede in ga neverjetno pogleda.

"Tvoja slika? Prodana?"

"Da, mati. Za štiritisooč mark."

Stara žena se prestrašena zgane. Nato pa se z roko pogladi po glavi.

"Tepec, nikar se ne norčuj iz mene!"

"Je res, mati. Tukaj, sama preberi."

Z negotovo roko prime pismo.

"Prinesi mi naočnike, Gita!"

Nato mati bere. Džorž in Gita jo smeje opazujeta. Njena nevera prične omahovati.

Nobena poteza njenega obraza se ne izpremeni. Samo roke se ji nekoliko tresejo. Drugače ne pokaže nikakega nemira. Pazno prebere pismo. Nato pa ga zgane in z negotovim glasom pravi:

"Ali je to res?"

"Seveda, mati, saj si vendar videla črno na belem."

Mati sklone roke.

"Taka sreča! Kdo more vendar tako neumno toliko denarja dati za kos pomazanega platna? Tak človek ni pri pravi pameti."

Džorž in Gita se prisrčno smejeta. Kar je mati rkla, je zvenelo skrbno, kot bi pomilovala neumnega človeka, ki da svoj denar za kaj takega.

"Ali se kaj veseliš, mati?" vpraša Džorž ter jo ljubeznivo prime za ramo.

"Za božjo voljo, saj vendar vidiš, kako sem se prestrašila po vseh udih. Da se ne bi veselila — štiritisooč mark! Samo če se kupec ne bo skusil. Rada bi videla da bi denar že imel v svojih rokah. Taka sreča! Kaj takega ne boš več doživel. Štiritisooč mark —"

Neverjetno zmaje z glavo. Nato pa pogleda sinu v obraz.

"Gotovo boš denar takoj naložil v varne vrednostne papirje. To je vendar denar za kako silo."

Gita hoče nekaj odgovoriti, takoj ji hoče povedati, za kaj je denar namenjen, da se bo mogel Džorž dalje učiti. Toda Džorž jo prime za roko in jo svareče pogleda. Gita razume. To je bilo treba materi diplomatsko povedati in šele potem, ko temu ne bo več ugovarjala. Drugače bo prepri brez konca in kraja.

Med kosilom niso tako tiho kot po navadi. Najbolj razvnela je bila mati. Izračunala je že, koliko obresti bi do našlo štiritisooč mark in kako bi jih bilo najbolje obrniti. In po kosilu se tudi odreče počitku na divanu in naglo steče k gospodični Škrabi. Njej je morala takoj povedati veliki čudež.

Gita Džorža na njegovo prošnjo nekaj časa spremlja. Bil je še vedno zelo razburjen in se je moral razgovoriti o veliki nepričakovani sreči. Prosi jo tudi, da za sedaj materi še ničesar ne pove, da namerava iti v Pariz.

"Gita, počakaj še toliko časa, da morem z golim dejstvom stopiti pred mater. Kot je sedaj razpoložena, bo vzrojila, ako pustim svojo službo in bom šel v negotovost."

"Ali ne bo nikdar verovala v tebe?" pravi Gita.

"Ne prej, dokler ne bodo vsi drugi verovali v mene. Mati bo zadnja. Rada bi, pa ne more. Za njo je nerazumljivo, da bi mogel njen sin stopiti čez obzorje, v katerem sama živi. Ž njo moramo potrpeti. Njena nevera me ne žali več, odkar te imam, moja Gita."

Zvečer pride Hartman. Naglo izmenja pogled z Gito in takoj se razumeta. Navidezno začuden sliši novico o prodaji slike. Ko je dal duška svojemu veselju, se zopet naglo pokrije.

"Sedaj pa me pustite; moram na sveži zrak. In takoj sem zopet nazaj," pravi vesel in zbeži iz sobe.

V prav kratkem času se vrne obložen kot dekle iz tujine. V žepih ima dve steklenici sekta. V eni roki drži velik zavitek s pecivom, v drugi pa mogočen šopek cvetlic. Iz žepa tudi potegne zavitek cigaret.

(Dalje prihodnjiš.)

PREPORODITELJ IN USTVARITELJ MODERNE KITAJSKE

Kitajski narod je 31. preteklega meseca proslavil petdesetletnico svojega premiera in generalisima, maršala Čang-kajška.

Sloviti kitajski vojskovodja in državnik se je rodil leta 1886 v Fengju v provinci Čekiang. Vojaških znanosti se je učil v Nankingu, Potingu in Tokiu, ko je leta 1910 izbruhnila revolucija na Kitajskem, se je vrnil domov in sodeloval kot poveljnik 83. brigade generala Čenčimaja pri osvoboditvi Šanghaja iz rok cesarskih čet. Po proglatitvi republike v februarju 1912. je postal njen prvi predsednik dr. Sunjatsen, vodja revolucionarne stranke (kuomintang), pozneje je odstopil svoje mesto dr. Juanškaju, a potem je dobila severna vojaška stranka premoč v pekiški vladi in dežela je postajala čedalje bolj žrtev vojaških upravnikov posameznih provinc, dočim je centralna vlada izgubila moč. Kuomintang je pod vodstvom dr. Sunjatsena poskušal ponovno obnoviti avtoriteto parlamenta in republikanske ustave. General Čang-kajšek je bil tedaj najmočnejši sodelavec dr. Sunjatsena in pod njegovim vodstvom se je v začetku 1924 otvorila nova vojna akademija v Vampuju blizu Kantona. Po Čang-kajškovi zasluzi je postala ta akademija kmalu središče novega nacionalnega gibanja, ki je revolucionarni vladi dala novo oblast nad vsem vzhodnim delom Kitajske. Ko si je tu ustalila pozicijo, je začela s prodorom proti severu. L. 1927 je revolucionarna armada zasedla Šanghaj, kmalu nato še Nanking, ki gaje napravila za novo prestolnico Kitajske. Toda nato so nastali v komitangu znani spori zavoljo vprašanja komunizma in Čang-kajšek, ki je imel pri vsem dotedanjem delu za prenovitev Kitajske vodilno vlogo, se je odpovedal vsem častem in položajem v vladi. Že mesec dni pozneje so ga spet pozvali, da prevzame vodstvo poslov v Nankingu. in ko je končno dosegel unifikacijo, so ga v oktobru 1928 izvolili za predsednika narodne vlade.

V decembru 1931 se je spet odpovedal svojim položajem, da bi omogočil pomiritev v stranki pred večno nevarnostjo, ki je pretila državi zavoljo japonskega imperialismu. Čim pa so v začetku naslednjega leta ponovno izbruhnile kitajsko-japonske sovražnosti v Šanghaju, je moral Čang-kajšek pod pritiskom dežele in stranke zopet na vodstvo državnih poslov. Vsi njegovi napori so šli potem za tem, da bi po eni strani bolj zlepa nego zgrda, z diplomatskimi akcijami zadrževal nenasiitni japonski imperialism, po drugi strani pa Kitajsko, kolikor je še ostalo, takoj prenovil in ojačil, da bo sposobna nekoč v resnici predstavljati tisto silo, ki bi morala po svoji ogromnosti, da bo sposobna ter da bo zmorna tekmovanja s kulturnimi narodi.

Kako se Kitajci danes že zavedajo, kaj pomeni Čang-kajšek in kaj ta mož hoče, je najbolj razvidno iz tega, da so za njegovo petdesetletnico spontano priredili zbirko, ki je vrgla mnogo milijonov za nakup letal, da se v znak hvalečnosti poklonijo maršalu reformatorju.

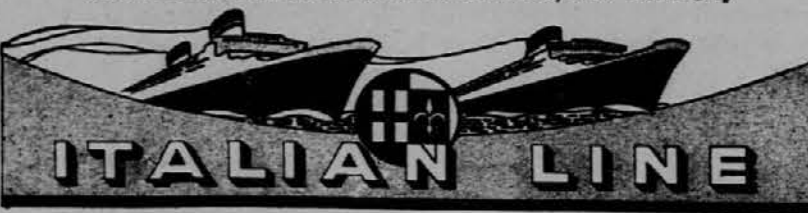
Češ, da je norost brez primere. Toda čez 50 let, leta 1731 so ob ustju Themze, kjer je bilo že tedaj veliko svetovno pristanišče, zasidrali ladjo, ki je bila ponoiči razsvetljena. Čez 40 let nato so Nemci dobili prvo svetilno ladjo na Labi, ki je bila prababica nedavno, radi orkana ponesrečene, potopljene svetilne ladje "Elbe I." (Laba I.)

Odtlej je bilo vedno več in vedno bolj izpolnjenih svetilnih ladij. Spoočetka so gorele na njih sveče, nato luči iz repinega olja, nato iz petroleja, danes pa elektrika, oziroma žarometi, ki mečejo šope raznobarnih svetlobnih trakov na morju. Žarometi tudi mežikajo, drhtijo, se vrtijo — brezštevne so naprave, da z njimi tem bolje opozarjajo ladje nase.

V Severnem nemškem morju je 70 svetilnih ladij (med njimi 20 nemških). Najbolj znana je bila "Elbe I." Stala je ondi, kjer je že od leta 1568 naznačeno, kjer se Laba izliva v morje. Tu namreč izgublja sladka voda reke svojo barvo in doživja barvo morske vode. Svetilne ladje pa ne stojte kar tako in le zato, da kot svetilnik opozarjajo parnike, marveč so te ladje tudi rešilne in signalne postaje. Velike in mnogostranske so naloge poveljnika svetilne ladje. Predvsem je treba zapisati ime sleherne ladje, ki se pokaže toliko blizu, da je je moči spoznati po zastavi. Na leto je plulo mimo "Elbe I." po 30.000 večjih in manjših parnikov. Svetilna ladja vsebuje signale za meglo

JUGOSLAVIJA

preko JUŽNE PROGE
 "Solnena pot Atlantika"
 NAJBOLJ DIREKTNA PROGA
SATURNIA VULCANIA
 5. DECEMBRA — 9. JANUARJA — 20. FEBRUARJA
 S'kovita proga preko Genova. — 15 ur železniške vožnje do vaše domovine.
REX (Najhitrejša ladja na južni progi) **C. di SAVOIA** (Edino gyro-stabilizirana ladja sveta)
 12. DECEMBRA — 16. JANUARJA — 23. JANUARJA — 6. FEBRUARJA
 Na vseh parnikih uživite najboljšo hrano, uljudno postrežbo in luksurjuzno udobnost, radi katere je Italian Line postala glasovita.
 Za informacije in rezervacije, obrnite se na kateregakoli pooblaščenega agenta ali na 624 Fifth Ave., New York City

ITALIAN LINE

iz zraka in meglo iz vode; dalje sirene, radio, brzovav. Razen tega ima še čolne in druge priprave za prvo pomoč ponesrečenih ladij. Te tega ne sme storiti svetilna ladja: nikdar se ne sme premakniti s prostora, zakaj, če bi se le zganila drugam, bi to pomenilo nevarnost za druge ladje. Le če bi pretila najhujša neugoda, če bi se potapljala, sme tudi odpluti s svojega mesta.

Veriga in "življenje" svetilnih ladij, saj morajo biti z verigo pritrjene na sidro tako močno, da jih tudi orkani ne premaknejo. Zato najprej preizkusijo trdnost verigi na razne načine. Mimo tega je na svetilni ladji posebno pero v zvezi z verigo, da omili sunke verige na ladji. Po predpisu je treba ob času hudih orkanov spustiti še zasilno sidro v morje in motorji morajo začeti delovati, če grozi nevarnost, da se pretrga veriga, dasi ima po 5 cm debele člene. Brez dvoma je orkan s tako naglico prihrujel nad "Elbe I.", da si niso mogli več pomagati z varnostnimi napravami.

Služba na svetilnih ladjah ni lahka, a kdor se ji vdinja, je z vso dušo združen z njo. Predvsem je treba natančno in zvesto izpolnjevati dolžnosti, pa če je še tako hudo. Mogoče ne bo dolgo trajalo, pa svetilnih ladij ne bo več na morju. Nadomestile jih bodo svetilne boje, ki so jako zanesljive in ki gorijo noč in dan in jih je treba le na toliko in toliko mesecev pregledati, pa je vse v redu in ne potrebujejo ne poveljnika ne posadke.

Služba na svetilnih ladjah ni lahka, a kdor se ji vdinja, je z vso dušo združen z njo. Predvsem je treba natančno in zvesto izpolnjevati dolžnosti, pa če je še tako hudo. Mogoče ne bo dolgo trajalo, pa svetilnih ladij ne bo več na morju. Nadomestile jih bodo svetilne boje, ki so jako zanesljive in ki gorijo noč in dan in jih je treba le na toliko in toliko mesecev pregledati, pa je vse v redu in ne potrebujejo ne poveljnika ne posadke.

Poleg poučnih knjig, muzikalij, iger, pesmi itd., imamo v zalogi precej nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi, importiranih iz starega kraja.

- Slovenski molitveniki:**
- najfinjša vez1.60
 - Zvonček nebeski, v platno30
 - fin vez1.-
 - Vienne, najfinjša vez1.60
- Angleški molitveniki:**
(ZA MLADINO)
- Child's Prayerbook: v barvaste platnice vezano .30
 - v belo kost vezano1.10
 - Come Unto Me v platnice vezano30
 - v belo kost vezano35
 - Key of Heaven fido vezano35
 - v usnje vezano70
 - v najfinjšo usnje vezano 1.20
- Angleški molitveniki:**
(ZA ODRASLE)
- Key of Heaven v celluloid vezano1.20
 - v celluloid najfinjša vez.1.50
 - v fino usnje vezano1.50
 - Catholic Pocket Manual: v fino usnje vezano1.30
 - Ave Maria: v fino usnje vezano1.40
- Hrvatski molitveniki:**
Učehaj starosti, fina vez.1.-
Slava Boga, a mir ljudem fina vez.1.50

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

SHIPPING NEWS

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušnega spremljevalca.

- 1. novembra: Lafayette v Havre Saturnia v Trst
- 25. novembra: Normandie v Havre Berengaria v Cherbourg
- 28. novembra: Conte di Savoia v Genoa
- 2. decembra: Queen Mary v Cherbourg
- 3. decembra: Champlain v Havre
- 4. decembra: Europ v Bremen
- 5. decembra: Vulcania v Trst
- 9. decembra: Normandie v Havre Berengaria v Cherbourg
- 12. decembra: Rex v Genoa
- 15. decembra: Bremen v Bremen
- 16. decembra: Queen Mary v Cherbourg
- 26. decembra: Normandie v Havre
- 3. januarja: Champlain v Havre Berengaria v Cherbourg Europa v Bremen
- 9. januarja: Saturnia v Trieste Lafayette v Havre
- 13. januarja: Washington v Havre Aquitania v Cherbourg
- 15. januarja: Bremen v Bremen

Pišite nam za cene vseh listov, rezervacijo kabin in pojasnila za potovanja.
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
 216 W. 18th St., New York

- 16. januarja: Rex v Genoa Paris v Havre
- 20. januarja: Berengaria v Cherbourg
- 22. januarja: Europa v Bremen
- 23. januarja: Conte di Savoia v Genoa Champlain v Havre
- 27. januarja: Aquitania v Cherbourg Manhattan v Havre
- 2. februarja: Bremen v Bremen Berengaria v Cherbourg
- 7. februarja: Paris v Havre Rex v Genoa
- 9. februarja: Europa v Bremen
- 10. februarja: Queen Mary v Cherbourg Washington v Havre
- 13. februarja: Conte di Savoia v Genoa
- 19. februarja: Bremen v Bremen
- 20. februarja: Ile de France v Havre Saturnia v Trst
- 24. februarja: Manhattan v Havre Queen Mary v Cherbourg
- 26. februarja: Europa v Bremen
- 27. februarja: Paris v Havre Rex v Genoa

NAJ VAM BO QUEEN MARY
 Najhitrejši Parnik na Svetu
 Vaš božični parnik za obiske v Jugoslaviji. Presentirali Vas bosta njegova letopota in udobnost.
 Preko Atlantika v 4 dneh.
 Izlet pod osebnim vodstvom se vrši iz **NEW YORKA 2. DECEMBRA**
 DRUGA ODPLUTJA: **BERENGARIA — 9. DECEMBRA** **QUEEN MARY 16. DECEMBRA**
 Prtljaga se pošlje naravnost. Pomoč glede potnih listov in drugih potnih potreb. Za podrobnosti se obrnite na **SLOVENIC PUBLISHING CO.**
 Frank Sakser
 216 W. 18th STREET NEW YORK **CUNARD WHITE STAR**

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretje pe leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravčasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA:** San Francisco, Jacob Laushin
 - FLORADO:** Pueblo, Peter Cullig, A. Saffid Walsenburg, M. J. Bavuk
 - INDIANA:** Indianapolis, Fr. Zupančič
 - ILLINOIS:** Chicago, J. Bevič, J. Lukanich Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
 - Joliet, Mary Bamblich La Salle, J. Spellich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Joe Zelene
 - KANSAS:** Girard in okolica, Joseph Močnik
 - MARYLAND:** Kitzmiller, Fr. Vodopivec
 - MICHIGAN:** Detroit, Frank Stolar
 - MINNESOTA:** Chisholm, Frank Gouše Ely, Jos. J. Peshel Eveleth, Louis Gouše Gilbert, John Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic
 - MONTANA:** Roundup, M. M. Panian Washoe, L. Champa
 - NEBRASKA:** Omaha, P. Broderick
 - NEW YORK:** Gowanda, Kari Strinisa Little Falls, Frank Masie
 - OHIO:** Barberton, Frank Troha Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik Girard, Anton Nagoda Lorain, Louis Balant, John Kumše Youngstown, Anton Kikelj
 - REGON:** Oregon City, Ore., J. Koblar
 - PENNSYLVANIA:** Broughton, Anton Ipavec Conemaugh, J. Brezovec Coverdale in okolica, M. Rupnik Export, Louis Zupančič Farrel, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Johnstown, John Polants Krayn, Ant. Taušel Luzerne, Frank Balloch Midway, John Zust Pittsburgh, J. Pogačar, Philip Progar
 - Steeltou, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schifrer West Newton, Joseph Jovan
 - WISCONSIN:** Milwaukee, West Allis, Fr. Skok Sheboygan, Joseph Kakeš
 - WYOMING:** Rock Springs, Louis Tauchar Diamondville, Joe Rolich
- Veak zastopnik izda potrdilo za ste, katere je prejel. Zastopniko toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"